

[Bækgaard.]

kan det siges, at Loven vil komme til at hvile i sig selv; der sker ikke nogen Forøgelse af Udgifterne, efter som Prisniveauet ligger i Øjeblikket.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget som Hælhed, og jeg vil tillade mig paa et senere Tidspunkt at foreslaa det henvist til Behandling i et Udvalg.

Henriette Crone: Forslag til Lov om Folkeforsikring er jo et Afsnit af den Forenkling af vor sociale Lovgivning, som allerede ved dens første Fremkomst vakte almindelig Opmærksomhed i alle interesserede Kredse. I Folketinget er der snart en hel Litteratur om Spørgsmaalet, et større Værk, og endelig er der gennem det bindstærke Værk, der omfatter hele Socialreformen, som indeholder Kommentarer og sagkyndige Udtalelser om Enkelthederne, og som alle Rigsdagens Medlemmer har faaet tilstillet, Lejlighed til at sætte sig ind i alle Enkeltheder. Jeg tror derfor, at en Oprævling af disse paa dette Tidspunkt vilde paakalde mindre Interesse her i Tinget.

Forslaget er vel ikke helt det oprindelig af den højtærede Socialminister forelagte, og dette var vel heller ikke at vente. Det kommer til os fra Folketinget, efter at det er blevet underkastet en hel Del Ændringer, af hvilke nogle betyder Forbedringer, andre Forringelser, alt efter, med hvilke Øjne man ser paa det, og hvilken Indstilling man har. Men i alle Tilfælde kommer Forslaget herover nøje gennemarbejdet og nøje prøvet i det andet høje Ting, og der er derfor Grund til at forvente, at det meget snart vil kunne gøres færdigt og dermed være Lov.

Grundlaget for Ministerens oprindelige Forslag er bibeholdt, jeg kan sige skærpet, nemlig den vederlagsfri Aldersrente, til hvilken der dog kun er eet gyldigt Adgangskort, nemlig Medlemskortet til en statsanerkendt Sygekasse eller, for bemidlede, til en Fortsættelseskasse eller Sygeforsikring, enten som nydende eller som bidragydende Medlem. Sygeforsikringen er jo herhjemme i Modsætning til de fleste andre Lande bygget op og udviklet ad Frivillighedens Vej, et System, der som bekendt har ført til, at ca. $\frac{2}{3}$ af Landets Befolkning staar tilknyttet Sygekasserne. Jeg forstaar derfor saa udmærket vel, at Ministeren har haft Betænkeligheder ved at forlade denne Vej. Derfor ser vi da ogsaa, at i det oprindelige Forslag var Frivilligheden opretholdt, men

der var hæftet en Klausul til, nemlig den, at kun den, som havde syge- og invalideforsikret sig, havde Ret til Aldersrente. I Folketinget har man imidlertid brudt med Frivillighedssystemet, selv om man ikke har taget Skridtet fuldt ud og indført en Tvang til Forsikring for alle, idet man har gjort Medlemsskabet enten som nydende eller som bidragydende Medlem af en Sygekasse eller en Sygeforsikring obligatorisk for alle Personer mellem 21 og 60 Aar. Til Trods for den Udvikling, som Sygeforsikringen har haft her i Landet paa Frivillighedens Grundlag, tror jeg dog, det er den rigtige Vej, man her er slaaet ind paa, thi selv om Adgangen til Aldersrente ligesom til Invaliderente gennem Ministerens oprindelige Forslag gik gennem Sygekasserne, er jeg dog ikke helt overbevist om, at der ikke havde været en Del Masker i Nettet, hvorigennem ogsaa andre end sygeforsikrede kunde slippe. Det kunde jo være meget godt af Humanitetshensyn overfor den enkelte, men det vilde unægtelig have virket nedbrydende paa Systemet.

Uden at jeg er i Stand til at udtale mig om, hvem der er Fader til Forslaget om det obligatoriske Medlemsskab, tror jeg derfor, det betyder en Forbedring af det oprindelig foreslaaede System. Skulde jeg udtale nogen Betænkelighed, er det saaledes ikke ved Princippet, men det skulde være en Betænkelighed med Hensyn til, om nu ogsaa de 2 Kr. og 2 Kr. 50 Ø. for Personer henholdsvis under og over 25 Aar, der er fastsat som aarligt Kontingent for de bidragydende Medlemmer, vil være tilstrækkeligt til, at Sygekasserne kan opfylde deres Forpligtelser, i Betragtning af, at de bidragydende Medlemmer til enhver Tid uden Hensyn til Alder og Helbred kan overgaa til at være nydende Medlemmer, naar blot de opfylder de økonomiske Betingelser, som er fastsat i Sygekasselovens § 6. Men med Hensyn til de bidragydende Medlemmers i selve Loven fastsatte Kontingent paa 2 Kr. og 2 Kr. 50 Ø. er Systemet endnu uprøvet, og man har sagtens heller ikke noget rigtigt Grundlag for Beregningerne. Vi maa imidlertid haabe, at det i Fremtiden vil vise sig, at det kan staa sin Prøve. Og det er forstaaeligt, at der er en stor Fordel, jo lavere man er i Stand til at sætte Kontingentet; det er for Tiden kun et ringe Faatal af Mennesker, som kan sige, at de økonomisk staar med Fødderne paa fast Grund. Det er derfor godt, at man har sikret sig imod alle Eventualiteter, og jeg føler mig overbevist om, at adskillige af dem, som maaske, naar Loven er vedtaget,